

А претора Валерий влѣзълъ отъ Луцерия въ земитѣ на гирпинитѣ, прѣвзелъ имъ 3 града и по вече отъ 1.000 плѣнници, между които, трима главни инициатори на въстанието наказалъ съ смъртъ, и се върналъ въ Луцерия.

По такъвъ начинъ началото на този 4-ия (1-ия слѣдъ сражението при Канна) походъ било вече въ врѣда на Аннибала. Продължението и края му не били по сполучливи.

Римския сенатъ, като се научилъ за договора на Филиппа съ Аннибала, испратилъ къмъ брѣговетѣ на Македония и Епиръ Валерия Левина съ войскитѣ на Варрона на 50 кораба, да наблюдаватъ Филиппа.

Фабий прѣминалъ прѣзъ р. Вултурнъ, съединилъ се съ Семпрония, двамата заедно прѣвзели градоветѣ Компултерия, Требула (днесъ Trentola) и Сатикула (днесъ Caserta Vecchia) въ Камлания, които били пуснати картагенски гарнизони, и въ тѣхъ много плѣнници. Слѣдъ туй Фабий отишълъ къмъ Суессула, Марцелла испратилъ въ Нола, а Семпроний се върналъ въ Кума.

Между туй Махонъ, брата на Аннибала, билъ готовъ вече да тръгне отъ Картагенъ по море за Брутий съ 60 кораба, 12.000 души пѣхота, 1.500 души конница, 20 слона и 1000 таланта сребро, за да се съедини съ Аннибала, когато старейшинитѣ на жителитѣ въ Сардиния испратили да молятъ картагенския сенатъ да изгони отъ Сардиния слабитѣ римски гарнизони и да завладѣе обратно острова. Вслѣдствие на това Махонъ билъ испратенъ, вмѣсто въ Италия, въ Испания, Аздрубалъ (не брата на Аннибала, а другъ) съ нова войска въ Сардиния, а Бомилкаръ, вмѣсто Махона, съ подкрѣпленията и паритѣ при Аннибала — въ Брутий. Но пропретора Манлий Торкватъ съ 22.000 души

пѣхота и 1.200 души конница, испратенъ отъ Италия, разбилъ въстаналитѣ сардинци и послѣ вторий пжтъ — съединенитѣ имъ войски съ тѣзи на Аздрубала, като имъ нанесълъ загуба отъ 12.000 души убити и 3.700 души плѣнени, и отново покорилъ Сардиния.

Въ сжщото време Отацилий съ 50 кораба отишълъ да разорява брѣговетѣ на Африка, но като се научилъ за отиванието на Аздрубала въ Сардиния, заминалъ за тамъ, по пжтя срѣцналъ на морето картагенската ескадра, която се възврѣщала отъ тамъ, разбилъ я, взелъ ѝ 7 кораба, а останалитѣ прѣснелъ. А картагенския сенатъ, въсползуванъ отъ отдалечението на Отацилия, испратилъ въ Италия, вмѣсто Махона, Бомилкара съ подкрѣпленията и паритѣ, опрѣдѣлени за Аннибала. Бомилкаръ безъ прѣпятствие излѣзълъ въ Локра, въ южний Брутий, и като се съединилъ съ Ханнона, който отстѣпилъ отъ Лукания (гл. по горѣ), прѣдалъ му подкрѣпленията и паритѣ.

Между това когато туй произлизло на морето, въ Сардиния и въ Брутий, Марцеллъ отъ Нола правилъ набѣги въ земитѣ на гирпинитѣ и каудийскитѣ самнитяни и ги разорявалъ съ огънь и мечъ. Гирпинитѣ и самнитянитѣ поискали защита отъ Аннибала и той тръгналъ отъ лагера си въ планината Тифатъ къмъ Нола и се расположилъ срѣщу нея на лагеръ на сѣверната ѝ страна. Тукъ се присѣдинилъ къмъ него Ханнонъ съ подкрѣпленията и паритѣ. Аннибалъ, като искалъ да отнеме отъ римлянитѣ Нола и самъ да владѣе този важенъ и нуженъ за него градъ, но като не успѣлъ да склони жителитѣ му да взематъ неговата страна, рѣшилъ да вземе града съ пристѣпъ. Но въ сжщото време, когато той повелъ